

Ambasada
Republicii Federale Germania
București

Traducere neoficială

*Alocuțiunea ambasadorului Meier-Klodt cu prilejul comemorării victimelor violenței și războiului
Cimitirul soldaților germani Pro Patria, 19.11.2017*

Este valabil cuvântul rostit!

Excelențe,
Stimate doamne și domni Secretari de stat,
Stimați domni generali,
Doamnelor și domnilor, dragi copii,

Bine ați venit la **ceremonia din acest an pentru comemorarea victimelor violenței și războiului!**

Începând din anul 2015, Germania, Franța și Bulgaria comemorează **împreună** aici, în România, victimele războiului și violenței.

O dovadă în acest sens este și situarea în apropiere a cimitirelor în care se află mormintele în fața cărora ne înclinăm astăzi.

Însă mai important de atât: există **o accepțiune profund europeană a noțiunii de comemorare**, recunoscută de Germania și Franța încă de când cancelarul federal Kohl și președintele Mitterand și-au dat mâna în anul 1984 la Verdun, o accepțiune care a devenit evidentă aici și cu prilejul ceremoniilor de comemorare ale altor parteneri.

O comemorare care nu se mai încadrează în criteriile de **învingători și învinși**.

O comemorare care, dimpotrivă, așază în prim-plan **suferința comună a victimelor** catastrofelor secolului XX – a victimelor războiului și războiului civil, ale dictaturii, urii rasiale, persecuției, refugierii, expulzării și ale terorii.

O comemorare care ne amintește de **responsabilitatea** noastră comună, de a **trage învățăminte din această suferință** și de a face totul pentru a **împiedica repetarea unor asemenea evenimente în Europa**.

De aceea privim, în această zi, **atât în trecut, cât și în viitor.**

Istoria nu se repetă; din nefericire, însă, tiparele de comportament, da.

Iar acestea pot declanșa, dintr-o dată, catastrofe pe care nu și le-a dorit nimeni și în privința cărora istoricii continuă să se întrebe încă multă vreme după aceea, cum de a fost posibil așa ceva (cum a fost cazul „catastrofei originare” a secolului XX, Primul Război Mondial).

Eu fac parte dintr-o generație care a asistat la modul în care, **datorită integrării europene și a solidarității transatlantice,** Germania și-a regăsit, după cel de-al Doilea Război Mondial, calea spre comunitatea internațională de valori.

De aceea consider, și din perspectivă strict personală, că păstrarea acestui **proiect al păcii, fără precedent istoric, Europa, este cea mai mare responsabilitate politică a noastră.**

Cu precădere acum, în fața atâtor provocări și sceptici!

Trebuie să intermediem **tinerei generații** o idee asupra eforturilor și a temerilor sub care a fost creat acest **proiect al păcii,** pentru aceasta să aprecieze pe deplin valoarea celor realizate.

Cu precădere acum, când **ultimii martori ai ororilor secolului XX** pleacă dintre noi!

De aceea sunt deosebit de bucuros să văd printre noi și **oameni foarte tineri.** Vă mulțumesc pentru disponibilitatea de a veni aici într-o zi de duminică (sau pentru că părinții voștri au reușit să vă convingă).

Doamnelor și domnilor, dragi prieteni,

Haideți să **ne** comemorăm astăzi, aici, victimele, în spiritul comunității, în cercul partenerilor și prietenilor de nădejde și să ne asumăm responsabilitatea de a menține **marele proiect al păcii, Europa, pentru copiii noștri.**

Vă mulțumesc!